

عنوان مقاله:

بررسی نظری و کاربردی روش تدریس مشارکتی برای آموزگاران ابتدایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه ضرونی - آموزگار ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان پاکدشت

خلاصه مقاله:

روش تدریس مشارکتی یک رویکرد آموزشی برای آموزش و فراگیری است که شامل تیم هایی از فراگیرندگان است که با هم کار می کنند. روش تدریس مشارکتی می تواند طیف گسترده ای از رویکردها را توصیف کند، اما روش تدریس مشارکتی موثر به چیزی بیش از صرفاً کنار هم نشستن فراگیرندگان و درخواست از آنها برای کار دوتایی یا تیمی نیاز دارد. در واقع روش تدریس مشارکتی دربرگیرنده فراگیرندگانی است که در تیم های آموزشی کوچک بر روی فعالیت های کلاسی و درسی متمرکز می شوند. فراگیرندگانی که درگیر کار مشارکتی می شوند دانش و توانمندی های اجتماعی را توسعه می دهند که می تواند در خارج از کلاس درس و در جامعه مردم سالار استفاده شود. این موضوع فراگیرندگان را با بحث در مورد اطلاعات و پاسخ ها در گروه ها، به جای اینکه گیرنده های منفعل اطلاعات (مثلاً آموزگار صحبت می کند، فراگیرنده گوش می دهند) باشند در فرآیند فراگیری با هم درگیر شده و بصورت فعال تری عمل می کنند. براساس شواهد، فراگیرندگانی که در تیم های ۳ تا ۵ نفره در فعالیت های روش تدریس مشارکتی درگیر می شوند بیشترین بازدهی را نیز دارند. هدف از این نوشتار بررسی تاثیر روش تدریس مشارکتی در فراگیری فراگیرندگان در کلاس درس است. روش پژوهش حاضر توصیفی و روش گردآوری اطلاعات آن، کتابخانه ای است. بدین صورت که از منابع کتابخانه ای نظیر: کتاب، مقاله، منابع خارجی و ... و آموخته های محقق استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش، روش تدریس مشارکتی، تدریس، فراگیرنده، آموزگار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1624386>

